

LBRIS

We know
books

SYLVIA DAY

REVELAȚIA

Traducere din limba engleză și note
FLORENȚA SIMION

LITERA
București

Capitolul 1

Iubeam New Yorkul cu pasiunea nebunească pe care n-o mai nutream decât pentru un singur alt lucru în viața mea. Orașul era un microcosmos al ocaziilor tipice pentru lumea nouă și al tradițiilor provenite din lumea veche. Conservatorii și boemii se așezau la aceeași masă. Ciudățeniile coexistau la un loc cu lucrurile rare și neprețuite. Energia vibrantă a orașului umplea cu foc artele comerțului internațional și atrăgea ca un magnet oameni de pe tot globul.

Iar întruchiparea acestei ambiții vibrante, de neoprit, a acestei puteri celebre în toată lumea abia făcuse dragoste cu mine până mă adusese la două orgasme răscolitoare.

În timp ce scotoceam prin dressingul lui imens, am aruncat o privire spre patul lui Gideon Cross, răvășit în urma partidei de sex, înfiorându-mă la amintirea plăcerii simțite. Aveam părul încă ud de la duș și drept unică îmbrăcăminte prosopul de baie în care mă înfășurasem. Mai aveam o oră și jumătate până când trebuia să fiu la slujbă, ceea ce era cam prea puțin ca să mă simt în largul meu. Era clar că trebuia să fac loc pentru sex în programul meu matinal, altfel aveam să fiu mereu în întârziere. Gideon se trezea gata să cucerească lumea și îi plăcea să înceapă dominarea ei cu mine.

Eram incredibil de norocoasă.

În New York venise deja luna iulie și începea să se facă tot mai cald, așa că m-am hotărât pentru niște pantaloni subțiri

de în și o bluză fără mâneci din poplin, de un gri-deschis, care se potrivea cu ochii mei. Cum nu mă pricep deloc să mă coafez, mi-am strâns părul lung și blond într-o coadă de cal, după care m-am machiat. Apoi, de-acum cu o înfățișare prezentabilă, am ieșit din dormitor.

Încă de când am ieșit pe hol, am auzit vocea lui Gideon. M-a străbătut un fior ușor, căci, după tonul jos și dur din glasul lui, mi-am dat seama că era furios. Nu ridica ușor vocea... cu excepția momentelor în care era supărat pe mine. Aveam puterea să-l fac să ridice glasul și să înjure, ba chiar să-și treacă mâna prin coama-i minunată de păr negru care-i ajungea până la umeri.

Totuși, în majoritatea timpului, Gideon era un adevărat monument al puterii ținute în frâu. N-avea deloc nevoie să strige, din moment ce putea să-i facă pe oameni să tremure doar cu o privire sau cu un cuvânt tăios.

L-am găsit în birou. Stătea cu spatele la ușă, cu un dispozitiv Bluetooth la ureche. Avea brațele încrucișate și se uita pe fereastra apartamentului tip penthouse de pe Fifth Avenue care era proprietatea lui, dându-mi impresia unui bărbat foarte solitar, un individ care nu făcea parte din lumea din jur, dar pe care era perfect capabil s-o conducă.

M-am sprijinit de canatul ușii, sorbindu-l din priviri. Era clar, pentru mine, că priveliștea pe care o aveam eu asupra cerului era mult mai minunată decât a lui. Avantajul meu era că imaginea lui Gideon se suprapunea peste zgârie-norii imenși, o prezență la fel de puternică și de impresionantă. El își terminase dușul înainte să reușesc eu să mă târăsc din pat. Iar trupul lui, care îmi dăduse o dependență gravă, etala acum pantalonii și vesta unui costum de haine scump, făcut la comandă – ceea ce recunosc că mă excită mereu. Văzut de la spate, îmi arăta privirilor un fund perfect și spatele puternic, strâns în vestă.

Pe perete trona un imens colaj de fotografii cu noi împreună și una a mea într-o postură foarte intimă, pe care mi-o făcuse el în timp ce dormeam. Majoritatea fuseseră făcute de paparazzi care îi urmăreau până și cea mai mică mișcare. Era Gideon Cross,

de la Cross Industries, și la ridicola vârstă de 28 de ani se afla pe lista celor mai bogați cincizeci de oameni din lume. Puteam să pun pariu că e proprietarul unei mari părți din Manhattan; și băgam mâna în foc că e cel mai sexy bărbat de pe tot globul. Iar el avea poze cu mine peste tot, ca și cum ar fi fost posibil ca eu să arăt la fel de bine ca el.

Se întoarse spre mine, cu o mișcare plină de grație, pironindu-mă cu privirea sa albastră ca de gheață. Evident că-și dăduse seama că sunt înăuntrul, privindu-l. Aerul se umplea de un fel de scânteii electrice când ne aflam unul în prezența celuilalt, era un fel de așteptare tensionată, ca liniștea zumzăitoare dinaintea bubuitului tunetului. Probabil că în mod voit așteptase o clipă, înainte să se întoarcă spre mine, lăsându-mă să-l examinez, pentru că știa cât de mult îmi place să-l privesc.

Întunecat și Primejdios. Și cu totul al meu. Doamne... n-aveam să mă obișnuiesc vreodată cu impactul chipului său. Pomeții ca sculptați și sprâncenele ca niște aripi negre, ochii albaștri, umbriți de genele dese, și buzele acelea... perfect desenate, astfel încât să fie senzuale și dure. Îmi plăcea la nebunie când zâmbeau, pline de chemare pătimașă, și mă scuturau florii când se subțiau, într-o linie strânsă. Iar când îmi atingea trupul cu buzele, eram toată în flăcări pentru el.

„Doamne Dumnezeule, i-auzi ce spui!“ Mi-am arcuit gura disprețuitor, aducându-mi aminte cât de mult mă enervau indivizii care delirau poetic despre cât de bine le arată iubiții sau iubitele. Numai că și eu ajunseseam tot aici, într-o venerație neîncetată față de cât de minunat arăta bărbatul complicat, frustrant, chinuit și atrăgător ca păcatul de care mă îndrăgosteam tot mai mult, cu fiecare zi ce trecea.

În timp ce ne uitam unul la celălalt, el rămase încruntat, continuând să i se adreseze amărâtului care îl asculta la celălalt capăt al firului, dar privirea i se încălzi, furia înghețată lăsând loc unei patimi arzătoare.

Ar fi trebuit să fiu deja obișnuită cu schimbarea care se petrecea în el atunci când mă privea, dar tot mă ameți, cu o forță atât

de mare, încât mă făcu să mă clatin pe picioare. Privirea aceea îmi destăinuia cât de mult, cât de profund voia să facă dragoste cu mine – ceea ce și făcea de fiecare dată când se ivea ocazia – și, în același timp, mă lăsa să întrezăresc o părțică din voința lui sălbatică, neînduplecată. Un nod de putere și de voință de a comanda își punea amprenta peste tot ceea ce făcea Gideon în viață.

– Ne vedem duminică la opt, puse el capăt convorbirii, scoțându-și cu o smucitură receptorul Bluetooth de la ureche și aruncându-l pe birou. Vino-încoace, Eva, te rog!

Trupul îmi fu scuturat de încă un fior, la auzul modului în care îmi rostise numele, cu aceeași inflexiune autoritară pe care o avea atunci când îmi spunea „Dă-ți drumul, Eva“, atunci când eram sub el... plină de el... disperată să ajung la orgasm pentru el...

– N-avem timp pentru așa ceva, campionule.

Și am luat-o la picior pe hol, pentru că n-avem deloc puterea să-i rezist. Glasul lui blând, foarte rafinat și ușor răgușit era în stare să mă facă să ajung la orgasm numai la auzul lui. Și, de fiecare dată când mă atingea, mă prăbușeam în brațele lui. M-am îndreptat cu pași grăbiți spre bucătărie, ca să pregătesc cafeaua.

El a mormăit ceva și s-a luat după mine, ajungându-mă din doi pași, astfel încât m-am trezit țintuită de perete de un bărbat de peste 1,85, care mai era și excitat și foarte sexy.

– Știi ce se întâmplă când o iei la fugă, îngeraș, zise Gideon, mușcându-mă de buza de jos, după care trecându-și limba peste ea, ca să compenseze durerea. Te prind.

În străfundul ființei mele, ceva suspină într-un abandon plin de fericire, iar trupul mi se făcu moale de plăcerea de a fi atât de aproape de el. Tânjeam după el neîncetat și atât de tare, încât mă durea fizic. Evident, eram cuprinsă de patimă sexuală, însă era, de fapt, mult mai mult decât atât. Era ceva atât de neprețuit, de profund, că pofta pe care o simțea Gideon pentru mine n-ar fi declanșat nimic în mine dacă aș fi fost cu un alt bărbat. Dacă oricine altcineva ar fi încercat să mă țintuiască sub greutatea corpului său, m-aș fi speriat de moarte. Însă asta nu fusese niciodată o problemă cu Gideon. El știa de ce am nevoie și cât de mult pot să suport.

Zâmbetul strălucitor care-i apărură brusc pe față îmi făcu inima să se oprească în loc. În fața chipului care îmi tăia respirația, încadrat de șuvițele bogate de păr negru, am simțit cum mi se înmoaie genunchii. Era atât de elegant, de rafinat, cu excepția lungimii decedente a acelor șuvițe negre și mătăsoase!

El își frecă ușor nasul de al meu.

– Nu poți să-mi zâmbești așa și pe urmă s-o ștergi. Spune-mi la ce te gândeai în timp ce vorbeam la telefon!

– Cât poți să fii de minunat, am răspuns, strâmbând din buze. E de-a dreptul bolnăvicios că mă gândesc așa de mult la tine. Trebuie să scap o dată de asta.

– Să fiu al naibii dacă o să te las, replică el, cuprinzându-mă de coapse, făcându-mă să mă lipesc și mai strâns de el, excitându-mă cu o mișcare de cunoscător a soldurilor spre ale mele. Era revoltător de bun la pat. Și o mai și știa foarte bine.

– Serios? Simțeam cum îmi toarnă foc în vene, în trupul ce tânjea lacom să-l simtă pe al lui. Doar n-o să-mi spui că mai vrei încă o femeie romantică și naivă care să-ți stea agățată de gât, domnule-care-urăști-speranțele-exagerate.

– Ceea ce vreau eu, murmură el, luându-mi bărbia în palmă și mângâindu-mi buza de jos cu degetul mare, este să fii mult prea ocupată să te gândești la mine, încât să nu-ți mai fie mintea la nimeni altcineva.

Am tras aer în piept, adânc, aproape tremurând. Eram cu totul și cu totul cucerită de flacăra din privirea lui, de tonul provocator al glasului său, de căldura corpului său și de parfumul pielii lui, care mă făcea să-mi lase gura apă. Era drogul meu și n-aveam nici urmă de dorință să mă las de el.

– Gideon, am gâfâit, ca în transă.

Gemând ușor, mi-a pecetluit buzele cu gura lui perfectă, alunghind cu sărutu-i profund și pătimaș până și umbra gândului la cât era de târziu... iar sărutul aproape că reușise să-mi distragă atenția de la sentimentul de nesiguranță pe care-l dezvăluise.

Mi-am înfipt degetele în părul lui, ca să-l țin nemișcat, și i-am răspuns la sărut, împletindu-mi limba cu a lui. Eram împreună

de mare, încât mă făcu să mă clatin pe picioare. Privirea aceea îmi destăinuia cât de mult, cât de profund voia să facă dragoste cu mine – ceea ce și făcea de fiecare dată când se ivea ocazia – și, în același timp, mă lăsa să întrezăresc o părtică din voința lui sălbatică, neînduplecată. Un nod de putere și de voință de a comanda își punea amprenta peste tot ceea ce făcea Gideon în viață.

– Ne vedem duminică la opt, puse el capăt convorbirii, scoțându-și cu o smucitură receptorul Bluetooth de la ureche și aruncându-l pe birou. Vino-încoace, Eva, te rog!

Trupul îmi fu scuturat de încă un fior, la auzul modulii în care îmi rostise numele, cu aceeași inflexiune autoritară pe care o avea atunci când îmi spunea „Dă-ți drumul, Eva“, atunci când eram sub el... plină de el... disperată să ajung la orgasm pentru el...

– N-avem timp pentru așa ceva, campionule.

Și am luat-o la picior pe hol, pentru că n-avem deloc puterea să-i rezist. Glasul lui blând, foarte rafinat și ușor răgușit era în stare să mă facă să ajung la orgasm numai la auzul lui. Și, de fiecare dată când mă atinge, mă prăbușeam în brațele lui. M-am îndreptat cu pași grăbiți spre bucătărie, ca să pregătesc cafeaua.

El a mormăit ceva și s-a luat după mine, ajungându-mă din doi pași, astfel încât m-am trezit țintuită de perete de un bărbat de peste 1,85, care mai era și excitat și foarte sexy.

– Știi ce se întâmplă când o iei la fugă, îngerăș, zise Gideon, mușcându-mă de buza de jos, după care trecându-și limba peste ea, ca să compenseze durerea. Te prind.

În străfundul ființei mele, ceva suspină într-un abandon plin de fericire, iar trupul mi se făcu moale de plăcerea de a fi atât de aproape de el. Tânjeam după el neîncetat și atât de tare, încât mă durea fizic. Evident, eram cuprinsă de patimă sexuală, însă era, de fapt, mult mai mult decât atât. Era ceva atât de neprețuit, de profund, că pofta pe care o simțea Gideon pentru mine n-ar fi declanșat nimic în mine dacă aș fi fost cu un alt bărbat. Dacă oricine altcineva ar fi încercat să mă țintuiască sub greutatea corpului său, m-aș fi speriat de moarte. Însă asta nu fusese niciodată o problemă cu Gideon. El știa de ce am nevoie și cât de mult pot să suport.

Zâmbetul strălucitor care-i apărură brusc pe față îmi făcu inima să se oprească în loc. În fața chipului care îmi tăia respirația, încădrat de șuvițele bogate de păr negru, am simțit cum mi se înmoaie genunchii. Era atât de elegant, de rafinat, cu excepția lungimii decedente a acelor șuvițe negre și mătăsoase!

El își frecă ușor nasul de al meu.

– Nu poți să-mi zâmbești așa și pe urmă s-o ștergi. Spune-mi la ce te gândeai în timp ce vorbeam la telefon!

– Cât poți să fii de minunat, am răspuns, strâmbând din buze. E de-a dreptul bolnăvicios că mă gândesc așa de mult la tine. Trebuie să scap o dată de asta.

– Să fiu al naibii dacă o să te las, replică el, cuprinzându-mă de coapse, făcându-mă să mă lipesc și mai strâns de el, excitându-mă cu o mișcare de cunoscător a soldurilor spre ale mele. Era revoltător de bun la pat. Și o mai și știa foarte bine.

– Serios? Simțeam cum îmi toarnă foc în vene, în trupul ce tânjea lacom să-l simtă pe al lui. Doar n-o să-mi spui că mai vrei încă o femeie romantică și naivă care să-ți stea agățată de gât, domnule-care-urăști-speranțele-exagerate.

– Ceea ce vreau eu, murmură el, luându-mi bărbia în palmă și mângâindu-mi buza de jos cu degetul mare, este să fii mult prea ocupată să te gândești la mine, încât să nu-ți mai fie mintea la nimeni altcineva.

Am tras aer în piept, adânc, aproape tremurând. Eram cu totul și cu totul cucerită de flacăra din privirea lui, de tonul provocator al glasului său, de căldura corpului său și de parfumul pielii lui, care mă făcea să-mi lase gura apă. Era drogul meu și n-aveam nici urmă de dorință să mă las de el.

– Gideon, am găfăit, ca în transă.

Gemând ușor, mi-a pecetluit buzele cu gura lui perfectă, alunghind cu sărutu-i profund și pătimaș până și umbra gândului la cât era de târziu... iar sărutul aproape că reușise să-mi distragă atenția de la sentimentul de nesiguranță pe care-l dezvăluise.

Mi-am înfipt degetele în părul lui, ca să-l țin nemișcat, și i-am răspuns la sărut, împletindu-mi limba cu a lui. Eram împreună

de atât de puțin timp! Încă nu se împlinise o lună. Și, mai rău decât atât, nici unul dintre noi nu știa cum să aibă o relație cum era cea pe care încercam s-o clădim – o relație în care amândoi refuzam să ne prefacem că nu aveam probleme extrem de grave. Gideon își înfășurase brațele în jurul meu, strângându-mă plin de posesivitate.

– Voiam să petrec weekendul cu tine la Florida Keys – goi.

– Mmmm, sună bine. Chiar mai mult decât bine. Oricât mi-ar fi plăcut să-l văd în costumul trei piese, îl preferam, fără discuție, gol-puşcă. Evitasem să-i mărturisesc că n-aveam să fiu disponibilă în timpul weekendului.

– Iar acum va trebui să-mi bat capul cu afacerile în weekend, mormăi el, cu buzele lipite de ale mele.

– Afacerile pe care le-ai dat uitării, ca să fi cu mine?

Pleca mai devreme de la birou, ca să fie cu mine. Știusese că asta avea să-l coste. Mama era la a treia căsătorie, și toți soții ei fuseseră adevărați moguli, oameni de afaceri de mare succes. Iar eu știam că prețul plătit de cei cu ambiție era că ajungeau foarte târziu acasă.

– Le plătesc altora niște salarii foarte generoase ca să fiu cu tine.

Bună șmecherie, însă îi observasem enervarea din privire, așa că i-am atras atenția spre altceva.

– Îți mulțumesc. Hai să facem cafeaua, până nu intrăm în criză de timp!

Gideon își mai plimbă o dată limba peste buza mea de jos, după care mă eliberă.

– Aș vrea să decolăm mâine-seară la ora opt. Ia-ți doar câteva lucruri, cât mai ușoare. În Arizona e caldura uscată.

– Ce? am clipit eu, în timp ce el îmi întorcea spatele, intrând în biroul lui. În Arizona ai afaceri?

– Din nefericire.

Uf! Ca să nu risc să nu-mi iau doza de cafea din pricina discuției în contradictoriu, am lăsat-o pe mai târziu și mi-am continuat drumul spre bucătărie. Am străbătut apartamentul spațios al lui Gideon, cu arhitectura lui antebelică uluitoare și ferestrele cu arcade elegante. Tocurile mele răsunau sonor când loveau parchetul

strălucitor din lemn masiv sau erau înăbușite de covoarele moi și grele Aubusson. Spațiul foarte luxos, decorat cu mobilă din lemn masiv și materiale în culori neutre, era luminat de sclipiri de giuvaer. Chiar dacă locul acesta emana o mare bunăstare, reușea să rămână cald și primitiv, să fie un spațiu confortabil, unde te simțai răsfățat.

Ajunsă în bucătărie, am pus de îndată o cană termoizolantă în aparatul de cafea. Gideon veni după mine, cu sacoul pe o mână și telefonul în alta. Am mai pus o cană și pentru el în aparat, după care m-am îndreptat spre frigider, ca să iau niște lapte.

– La urma urmelor, s-ar putea să fie un lucru bun, i-am spus, întorcându-mă spre el, ca să-i amintesc de problema colegului meu de apartament: Trebuie să stau serios de vorbă cu Cary în weekendul ăsta.

Gideon își băgă telefonul în buzunarul interior al sacoului, după care îl atârână de spătarul unuia dintre scaunele de bar din bucătărie.

– Vii cu mine, Eva.

Am pufnit, în timp ce-mi turnam lapte în cafea.

– Și ce-o să fac? O să zac goală în pat, așteptând să-ți termini treburile ca să mi-o tragi?

El îmi susținu privirea, în timp ce-și lua cana, sorbind din cafeaua aburindă cu un calm deliberat.

– Vrei să ne certăm?

– Ai de gând să faci mutre? Doar am discutat despre asta. Știi că nu-l pot lăsa singur pe Cary, după tot ce s-a întâmplat în noaptea trecută.

Încălceala de trupuri pe care o găsisem în livingul meu dăduse noi sensuri termenului „orgie“.

Am pus cutia de lapte în frigider, cuprinsă de senzația că Gideon mă atrage spre el în mod inexorabil, doar cu puterea voinței. Așa fusese încă de la început. Când voia, putea să mă facă să-i simt ordi-nele. Și era tare, tare greu să ignor acea parte din mine care implora să-i dea orice și-ar fi dorit.

– Tu o să te ocupi de afaceri, iar eu o să mă ocup de prietenul meu cel mai bun, iar pe urmă o să ne întoarcem ca să avem grijă unul de altul.

– Mă întorc abia duminică seară, Eva.

Oh... Am simțit un cuțit în stomac, la auzul veștii că aveam să fim departe unul de altul așa de mult. Majoritatea cuplurilor nu petreceau fiecare secundă împreună, numai că noi nu eram un cuplu obișnuit. Amândoi aveam probleme, nesiguranțe și o dependență de celălalt care avea nevoie de contact continuu ca să putem funcționa cum trebuie. Uram gândul de a fi despărțită de el. Și rar se întâmpla să treacă mai mult de două ore fără să mă gândesc la el.

– Nici tu nu poți să suporti gândul ăsta, remarcă el încetișor, studiindu-mă într-un fel care spunea tot. Duminică, nici unul dintre noi n-o să mai fie bun de nimic.

Am suflat ușor peste cafea, înainte să iau o gură. Simțeam că n-am nici un rost la gândul că o să-mi petrec tot weekendul fără el. Și, mai rău decât atât, uram gândul că el avea să petreacă atâta timp fără mine. În fața lui se deschidea un întreg univers de posibilități, de alegeri, de femei care nu erau la fel de scrântite și de greu de suportat cum eram eu. Cu toate acestea, în cele din urmă am reușit să-i spun:

– Amândoi știm că nu-i prea sănătos, Gideon.

– Cine spune asta? Nimeni nu știe cum este să fii ca noi.

Ei bine, aici eram de acord cu el.

– Trebuie să plecăm la serviciu, am zis, știind că fundătura în care ajunseserăm avea să ne înnebunească toată ziua. Aveam să-i dăm de capăt, până la urmă, dar, pe moment, eram blocați.

El se rezemă de blat, încrucișându-și gleznelor, înfigându-se în căpățânat în loc:

– Ceea ce ne trebuie este să vii cu mine.

– Gideon! am exclamat, începând să bat cu piciorul în gresia de travertin. Nu pot să-mi anulez viața pentru tine. Dacă o să mă transform într-o frumușică agățată de brațul tău, o să te plictisești de mine cu viteza vântului. Fir-ar să fie, o să mi se facă silă de mine. N-ar trebui să fie un capăt de țară dacă petrecem câteva zile

ocupându-ne de alte aspecte ale vieților noastre, chiar dacă nici măcar nu suportăm gândul ăsta.

– Îmi dai prea multă bătaie de cap, ca să fii doar o frumușică la brațul meu, replică el, pironindu-mă cu privirea.

– Păi normal, cine știe cunoaște.

Gideon se îndreptă, scuturându-se de senzualitatea-i meditativă și privindu-mă dintr-odată cu o intensitate plină de severitate. Era atât de pasional – exact ca mine.

– Eva, ai avut parte de multă publicitate în ultimul timp. Nu-i nici un secret că locuiești în New York. Nu pot să te las aici cât timp sunt plecat. Ia-l pe Cary cu noi, dacă e absolut necesar. Poți să te dai cap în cap cu el în timp ce mă aștepti să termin treaba și să ți-o trag.

– Ha!

Cu toate că am apreciat încercarea lui de a mai detensiona atmosfera cu ajutorul umorului, mi-am dat seama că adevărata lui obiecție în privința despărțirii noastre era... Nathan. Fostul meu frate vitreg era un coșmar din trecutul meu, de care Gideon părea să se teamă că putea oricând să reapară în viața mea. Și mă înspăimânta să recunosc că nu se înșela în totalitate. Scutul anonimului care mă apărase atâția ani de zile fusese aruncat în aer de relația noastră, petrecută atât de mult în fața reflectoarelor.

Doamne... pur și simplu nu aveam timp să intrăm în toată demența asta, dar știam că nu e un lucru asupra căruia Gideon să cedeze. Era un bărbat obișnuit să revendice cu tărie ceea ce posedă, își desființa competitorii cu o precizie nemiloasă și n-avea să permită niciodată să mi se întâmple ceva rău. Eram oaza lui de liniște, ceea ce mă făcea infinit de valoroasă pentru el.

– E timpul să plecăm, îngerăș, remarcă, uitându-se la ceas.

Își puse sacoul, după care îmi făcu semn s-o iau înainte spre livingul luxos, de unde mi-am luat poșeta și geanta în care îmi țineam pantofii de serviciu și alte câteva lucruri necesare. Peste câteva minute, coborâserăm la parter cu liftul lui particular și urcam în spatele Bentley-ului său negru.

– Bună, Angus! l-am salutat pe șofer, care-și duse mâna la cozo-rocul șepcii sale de șofer de modă veche.

– Bună dimineața, domnișoară Framell, replică el, zâmbind.

Era un domn mai în vârstă, al cărui păr roșcat era vârstat cu fire albe. Îmi plăcea de el din multe motive, nu în ultimul rând pentru că era șoferul lui Gideon încă de când el era în clasa a șasea și chiar ținea la el cu adevărat.

O privire rapidă spre Rolexul pe care mi-l făcuseră cadou mama și tatăl meu vitreg mă anunță că aveam să ajung la timp la serviciu... dacă nu rămâneam blocați în trafic. Chiar în clipa când gândul ăsta îmi trecu prin minte, Angus se strecură abil în marea de taxiuri și mașini de pe stradă. După liniștea tensionată din apartamentul lui Gideon, zgomotul Manhattanului mă trezi cu totul, ca și cum aș fi luat o supradoză de cafeină. Sunetul claxoanelor și scrâșnetul cauciucurilor peste capacele gurilor de canal mă înviorau de-a dreptul. Râuri de oameni, curgând cu repeziciune, flancau ambele trotuare ale străzii supraaglomerate, de-a lungul căreia clădirile se înălțau cu semeție spre cer, cufundându-ne în umbră, deși soarele urca pe cer.

Doamne, New Yorkul îmi plăcea la nebunie. În fiecare zi îmi făceam timp să-i respir atmosfera, să-l absorb cu nesaț. M-am așezat confortabil pe canapeaua de piele și mi-am întins mâna spre cea a lui Gideon, strângându-i-o ușor.

– Te-ai simți mai bine dacă aș pleca din oraș în weekend împreună cu Cary? Poate dacă am da o fugă până la Las Vegas?

Gideon își îngustă ochii.

– Sunt cumva o amenințare pentru Cary? De-asta nu vrei să mergi în Arizona?

– Cum? Nu. N-aș crede, am răspuns, schimbându-mi poziția, ca să-l pot privi în ochi. Dar de multe ori am nevoie de o noapte întregă ca să-l fac să-și deschidă sufletul.

– N-ai crede? repetă el răspunsul meu, ignorând total celelalte cuvinte pe care le rostisem.

– Poate că are impresia că nu poate să comunice cu mine atunci când simte nevoia să vorbească, din moment ce sunt mereu cu tine, am replicat eu, ținându-mi strâns cana termoizolantă cu cafea, căci tocmai trecuserăm peste o groapă în asfalt. Și uite ce e, va trebui

să lași deoparte orice urmă de gelozie în privința lui Cary. Gideon, să știi că atunci când spun că e ca un frate pentru mine nu glumesc deloc. Nu ești obligat să-ți placă de el, dar trebuie să pricepi că e o parte de neînălțurat din viața mea.

– Lui îi spui același lucru despre mine?

– Nu-i nevoie. Știe. Mă străduiesc să ajung la un compromis...

– Eu nu fac niciodată compromisuri.

Am ridicat din sprâncene.

– În afaceri, sunt sigură că nu. Dar asta e o relație, Gideon. Îți cere să dai și...

Gideon mă opri, bodogănind:

– Avionul meu, hotelul meu și, dacă ieșiți din el, luați o echipă de securitate cu voi.

Capitularea lui bruscă și îmbufnată m-a uluit și m-a lăsat fără glas câteva minute. Destul timp pentru ca el să-și arcuriască sprâncenele peste ochii albaștri scrutători, într-o privire care spunea: „Dacă vrei, bine, dacă nu, altceva n-ai să primești“.

– Nu ți se pare puțin cam exagerat? mi-am încercat eu totuși noul. Cary o să fie cu mine.

– Te rog să mă ierți, dar n-am deloc încredere în el pentru a i te lăsa pe mână, după cele întâmplate noaptea trecută.

Și, bându-și cafeaua, se așeză într-o poziție care arăta foarte clar că, în mintea lui, discuția se terminase. Îmi prezentase toate opțiunile pe care le putea accepta.

Aș fi putut să protestez față de atitudinea implacabilă care tocmai o manifestase față de mine, dacă nu mi-aș fi dat seama că totul pornise din dorința lui de a mă proteja. În trecutul meu pândeau demoni malefici, iar faptul că eram iubita lui Gideon mă aruncase în lumina reflectoarelor, ceea ce îl putea aduce pe Nathan drept la ușa mea. În plus, a controla totul în jurul lui era cât se poate de tipic pentru Gideon. Așa era el și trebuia să mă obișnuiesc cu asta.

– În regulă, am acceptat eu. Care e hotelul tău?

– Am mai multe. Poți să alegi, zise el, întorcând capul spre geam. Scott o să-ți trimită lista pe e-mail. Când te hotărăști, spune-i lui

și o să se ocupe de tot. O să zburăm împreună și ne întoarcem împreună.

M-am sprijinit de spătar și, pe când luam o gură de cafea, am observat cum își ținea mâna strânsă pumn pe coapsă. Chipul oglindit de sticla întunecată a geamului era impasibil, dar puteam să-i simt bosumflarea.

– Îți mulțumesc, am murmurat.

– Nu-i nevoie. Nu mă bucur deloc de asta, Eva, replică el, cu un mușchi zvâcnindu-i pe maxilar. Colegul tău de apartament face o ditamai tâmpenia, iar eu trebuie să-mi petrec tot weekendul fără tine.

Nu-mi plăcea deloc să-l văd nefericit. I-am luat cafeaua din mână și am pus ambele căni în suporturile speciale, după care m-am așezat călare în poala lui și l-am încolăcit cu brațele.

– Îți sunt recunoscătoare că ai lăsat de la tine în situația asta, Gideon. Înseamnă enorm pentru mine.

El mă învăluie în privirea-i albastră.

– Mi-am dat seama că o să mă scoți din minți încă din clipa în care te-am văzut.

Am zâmbit, la amintirea felului în care ne cunoscuserăm cu ceva timp în urmă.

– Căzută în fund, pe jos, în holul clădirii Crossfire?

– Înainte de asta. Afară.

– Unde, afară? am întrebat, nelămurită.

– Pe trotuar, răspunse Gideon, strângându-mi pulpele, într-un fel posesiv, autoritar, care mă umplea de o dorință dureroasă pentru el. Plecam la o întâlnire. Un minut să fi întârziat, și te pierdeam. Nici nu mă urcasem bine în mașină, când ai apărut de după colț.

Mi-am adus aminte de Bentley-ul care aștepta lângă trotuar în ziua aceea. Fusesem mult prea prinsă de admirație în fața clădirii ca să observ vehiculul elegant când venisem, însă îl remarcasem la plecare.

– M-ai năucit încă de când mi-a căzut privirea spre tine, explică Gideon, păstrând încă o undă de supărare în glas. Nu mi-am mai

putut lua ochii de la tine. Te-am vrut de îndată. Cu disperare, aproape violent.

Cum de nu-mi dădusem seama că prima noastră întâlnire fusese ceva mai mult decât am avut impresia atunci? Crezusem că ne-am ciocnit din greșală unul de altul. Numai că el plecase deja... ceea ce înseamnă că se întorsese înapoi. Pentru mine.

– Te-ai oprit chiar lângă mașină, continuă el, și ți-ai dat capul pe spate. Te uitai la clădire și mi te-am închipuit în genunchi, uitându-te la fel la mine.

Tonul lui răgușit mă făcu să mă foiesc în poala lui.

– În ce fel? am șoptit, fascinată de flacăra care-i ardea în ochi.

El mă trase mai aproape, cuprinzându-mi fundul cu palmele.

– Cu încântare. Un pic de venerație... un pic de timiditate. M-era imposibil să nu te urmăresc înapoi. Și uite așa am dat de tine, exact unde voiam să fii, aproape îngenunchind în fața mea. În clipele alea cred că am avut o duzină de fantezii în legătură cu ce aveam să-ți fac când urma să fii goală cu mine.

Am înghițit în sec, amintindu-mă că și eu avusesem aceeași reacție în ceea ce-l privea.

– Când m-am uitat la tine pentru prima oară, gândul mi-a fugit imediat la sex. La un amor nebun, cu țipete și cu cearșafuri sfâșiate cu unghiile.

– Am văzut, spuse el, plimbându-și ușor degetele pe coloana mea vertebrală. Și știam că și tu ai văzut asta la mine. Ai văzut ce sunt... ce mă macină pe dinăuntru. Ai văzut prin mine.

Și asta mă și făcuse să cad în fund, literalmente. Mă uitasem în ochii lui și-mi dădusem seama cât de mult se controla, ce suflet plin de umbre avea. Văzusem în el putere, poftă, control și dorință aprigă. Undeva, în străfundul sufletului, știusem că avea să pună stăpânire pe mine. Și mă simțeam ușurată că și el se simțise la fel de atras de mine.

Măinile lui Gideon mi se cuibăriseră acum pe omoplați, trăgându-mă și mai aproape, până când am ajuns să ne rezemăm frunțile una de alta.

Mi-ar fi plăcut să am mai multe răspunsuri după toți anii de terapie, dar n-am. Sunt multe lucruri inexplicabile între noi, nu-i așa? Eu tot n-am priceput ce anume ai văzut în mine, de te-ai prins așa.

– Ceea ce-ai văzut *tu* în *mine*, îngeraș, răspunse el încet, cu fața împlânzită. Faptul că ai văzut ce port în mine, dar tot mă vrei la fel de mult pe cât te vreau eu. În fiecare noapte, mă culc înspăimântat la gândul c-o să mă trezesc și tu vei fi plecat. Sau că te-am înspăimântat... că am visat că tu...

– Nu, Gideon! O, Doamne, îmi rupea sufletul în fiecare zi. Mă sfâșia.

– Știi că nu-ți spun ce simt pentru tine în același fel în care îmi spui tu, dar sunt al tău. Știi asta.

– Da, Gideon, știu că mă iubești.

Nebunește. Cu nerușinare. Obsesiv. Așa cum erau și sentimentele mele pentru el.

– Sunt total prins de tine, Eva. Dându-și capul pe spate, Gideon mă trase în jos, sărutându-mă nespus de dulce, cu buzele mișcându-se cu blândețe sub ale mele. Aș ucide pentru tine, șopti, așa da tot ce am pentru tine... dar n-o să renunț niciodată la tine. Două zile este limita mea. Nu-mi cere mai mult, că nu pot să-ți dau.

N-am luat în glumă cuvintele lui. Bogăția lui îl izola, îi dădea puterea și controlul care îi fuseseră răpite într-un anumit moment al vieții sale. Suferise brutalități, violuri, la fel ca mine. Faptul că acum considera că merită să-și piardă liniștea sufletească numai ca să mă păstreze, dovedea mai mult decât un simplu *te iubesc*.

– Am nevoie doar de două zile, iubitele, și pe urmă o să fac să merite așteptarea.

Rigiditatea din privirea lui fu de îndată înlocuită de o flacără pătimașă.

– O? Te gândești să mă îmbunezi cu ceva sex, îngeraș?

– Da, am recunoscut fără pic de rușine. Cu mult sex. La urma urmelor, tactica asta pare să funcționeze bine cu tine.

Buzele i se arcuiră, însă în ochi îi strălucea o lumină rece, care mă făcea să-mi pierd răsufarea. Privirea întunecată pe care mi-o

aruncă îmi aminti – ca și cum aș fi putut să uit – că Gideon nu era un bărbat care putea fi condus sau împlânzit.

– O, Eva, murmură el, tolânindu-se pe banchetă cu nepăsarea de prădător a unei pantere agile care a prins un șoricel în vizuină.

Fiori de încântare mă străbăteau. Dacă era vorba de Gideon, eram mai mult decât pregătită să fiu devorată.